ANUL XII. No. 1455 — 4 PAGINI 3 LEI — Miercuri 19 Septembrie 1934

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari 2000

MARE COTIDIAN SPORTIV
Birourile : STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
Telefon : Direcţie 3.26.60 / Administraţie 3.26.60 / Redacţie şi Provincie 3.26.60

Dezinteres oficial...

Există în sportul tuturor ţărilor, o aşa numită „politică externă". D. Fischer de pildă, are titlul de ministru de externe al footballului ungar. Un titlu onorific, de sigur. Fără rezonanţe politice, fără departament şi fără gardist la poartă.

Un titlu strict necesar însă; o funcţiune inevitabilă într'o ţară cu nevoia materială de a-şi trimite echipele peste graniţă, sau pentru cele cu veleităţi de succese platonice numai, şi de consacrare sportivă.

Federaţia noastră de football respectă datoria aceasta de conlucrare cu străinătatea. Am putea spune chiar că o cultivă. Căci echipa noastră naţională furnizează de câteva ori pe an fondurile necesare visteriei federale, jucând în ţară sau peste graniţă, cu reprezentativele ţărilor limitrofe.

Mai mult: în goană după matchuri din ce în ce mai importante (şi mai productive), Rombolul a încercat să evadeze ca dintr'o „gloabă" din ţarcul programului său de până acum, solicitând acceptarea României în „Cupa Europei centrale".

N'a reuşit. N'a reuşit încă. Mai curând sau mai târziu însă, vom răzbi la football din quasi-anonimatul inutilelor întâlniri cu Bulgaria sau cu Grecia, spre ozonul consacrat al matchurilor cu Ungaria, cu Austria sau cu Italia.

Un început s'a şi făcut. După „mal de mer-ul" primului campionat mondial — pe care oficialii l-au suportat brav, bravând deranjurile stomacale ale unei călătorii trans-oceanice până la Montevideo — ne-am proptit şi în cel de-al doilea campionat mondial.

Şi am reuşit la Triest o înfrângere în faţa Cehoslovaciei de o sută de ori mai importantă decât o sută de alte victorii din nou asupra Bulgariei sau asupra Greciei.

Footballul, deci — fie din nevoia sa de afirmare, fie din tentaţiile voiajurilor oficial gratuite — a trecut de Baziaş, de Oradea Mare şi de Cernăuţi, spre străinătatea footbalistică cu posibilităţi de consacrare.

Dar boxul?

Port-drapelul boxului românesc au fost pe rând, câţiva din boxerii noştri profesionişti: Spakow, Lucian Popescu, Axioti, Toma Aurel...

Mulţumită acestora — mulţumită angajamentelor incidentale pe cari le-au obţinut în străinătate — s'a aflat la Paris, la Berlin, la Londra sau la Barcelona, că există undeva, pe lângă Bulgaria, un Bucureşti cu box, cu boxeuri şi cu F. R. B. în iniţiale tipărite gros, pe contracte şi pe licenţe.

Şi când — dintr'un motiv sau altul — nici Spakow, nici Lucian, nici Axioti şi nici Toma n'au mai fost chemaţi în Apus, n'a mai aflat nimeni de Bucureşti, de box, de boxeurii români şi de F. R. B.

Căci, cu excepţia campionatelor amatoare europene, la cari a fost invitată cu insistenţă, cu stimă şi cu importante reduceri de transport şi de întreţinere, „Federaţia română de box" nu s'a urnit dela domiciliu pentru nicio altă îndeletnicire.

Aproape săptămânal sânt în Apus matchuri amatoare de box, inter-ţări. Ei şi? Aproape săptămânal, Budapesta, Viena sau Berlinul anunţă noui matchuri internaţionale ale reprezentativelor amatoare. Ei şi? Aproape săptămânal, telegramele ne vestesc un alt turneu al reprezentativei amatoare a Germaniei sau a Ungariei. Ei şi?

La noi, reuniunile dela „Box-Carpentier" şi dela „Ringul" sau „Galele" dela „Union Boxing Club" sunt arhisuficiente pentru justificarea existenţii unei „Federaţii de box".

Matchuri amatoare internaţionale? Eventuale matchuri cu reprezentativele Austriei sau Ungariei? Turneuri? Haida-de!...

Pentru nevoia noastră de afirmare pugilistică, reuniunile lui Pavelescu, şedinţele Comitetului F. R. B., tocmelile lui Spakow cu organizatorii şi din când în când un amator care leşină şi trebue să fie transportat la Spital fiindcă medicul delegat de F. R. B. la reuniunea leşinului, e plecat din Bucureşti, sunt arhisuficiente.

Restul, nu ne interesează!...

Foarte simplu şi foarte comod. Firesţe. Foarte puţin însă pentru o Federaţie care are în album un fost campion european, în orgoliu pretenţii de activitate şi amatori cu vaste posibilităţi, dar iremediabile poticniri, din cauza dezinteresului oficial.

George Fulga

COTIDIANE

Tragica şi prematura destrămare a boxului, a cernit sufletele pasionaţilor după acest sport, a nenorocit pe boxeuri şi a desfiinţat pe organizatori.

In special aceştia din urmă sunt cei mai dezolaţi. Şi pe drept cuvânt. Nu sunt prea depărtate timpurile când nobilii regisori ai nobilului sport au cunoscut o eră prosperă. Afacerile mergeau pe roate. Se ticluia o scrisoare într'altă limbă, se angaja un fost sau viitor boxeur din altă ţară, se angajau apoi Arenele, la casa de bilete se angaja o luptă şi la miezul nopţii, fericiţii organizatori nu mai pridideau cu numărătoarea banilor.

Această eră însă a fost pe cât de prosperă pe atât de scurtă.

Au urmat apoi vremuri de bejenie. Se făceau gale cu boxeuri renumiţi, se investeau sume importante, dar Arenele se încăpăţânau să rămână goale. Şi la miezul nopţii organizatorii înregistrau deficite importante.

Galele falimentare au continuat cu o precizie matematică, până când bieţii organizatori au renunţat la ele.

Au încercat ei apoi prin fel de fel de fel de trucuri să refacă nobilul sport, dar toate au fost zadarnice.

Iată însă că eri s'a găsit un mijloc ingenios de a se readuce în simţiri pugilismul. Un distins organizator — unul care a pus pe picioare cele mai rentabile gale — declara eri într'un cerc de prieteni:

«Tot eu o să salt sportul ăsta nenorocit. Aranjez peste două săptămâni o gală, cu program nu prea costisitor»...

«Şi cu asta ce-ai făcut?» l-a întrerupt unul din cei de faţă.

«Stai că n'am terminat. Toată dibăcia nu e la program. Buba e alta. Gala asta o fac după un plan cu totul nou: Spectatorii cari înainte erau plătitori, vor avea intrarea liberă. In schimb vor plăti cei cari intrau cu invitaţii. Aceştia formează marea majoritate, aşa că...»

Oratorul a fost îndelung ovaţionat.

Jess Willard, ex-campion mondial a interzis fiului său să facă box

NEW-YORK 17. — Jess Willard, fost campion mondial la toate categoriile, deposedat de titlu de Jack Dempsey, a interzis fiului său să facă box.

Acesta, care-şi face studiile la o universitate din California de Sud, pare să aibe mai multă înclinaţie pentru box decât pentru studii.

Cerând consimţământul tatălui său, acesta i-a interzis să se facă boxeur, motivându-şi refuzul pe următorul considerent: boxul nu este productiv decât pentru marii campioni, iar riscurile sunt prea mari în raport cu câştigul.

Refuzul lui Willard a făcut o impresie extraordinară aci.

Inaugurarea strandului popular din cartierul Obor

S'a bătut recordul regional pe 100 metri înot pe spate

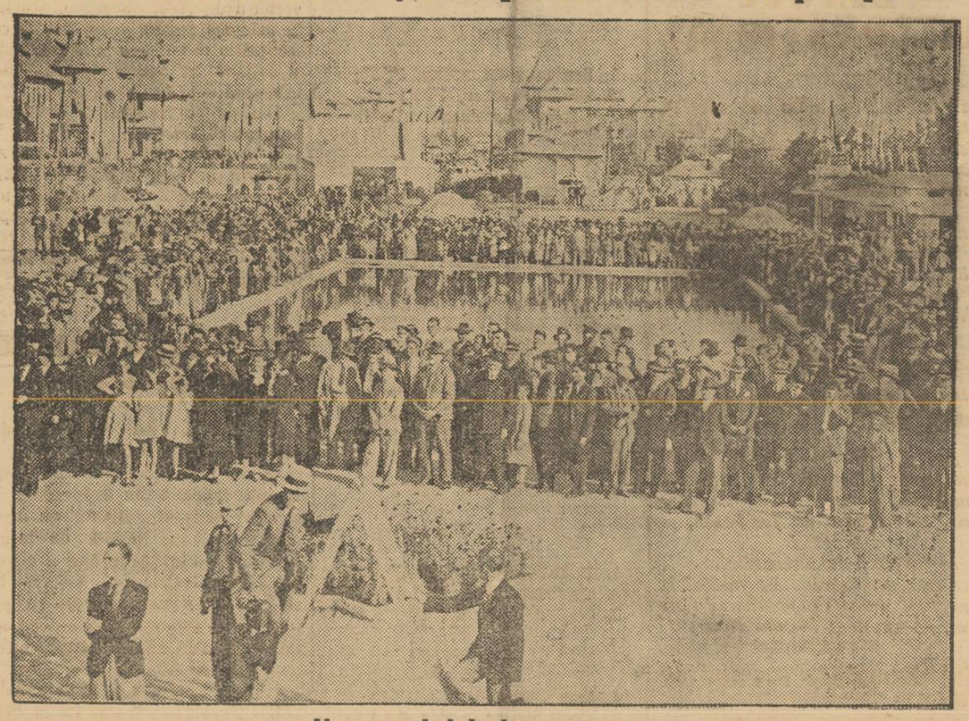

Un aspect dela inaugurare

Pe vastul teren din faţa gării de Est, vis-à-vis de arena Unirea Tricolor, a apărut ca din pământ, un frumos strand popular, operă exclusivă a d-lui senator George Cristodorescu.

Acolo unde se găseşte excelent material omenesc, este natural să nu lipsească posibilitatea de cizelare a lui. Şi este sigur că în Obor se găsesc destule elemente capabile să îmbogăţească rândurile înotătorilor noştri.

CUM SE PREGATEŞTE O SURPRIZA

Ideea construirii strandului popular Obor s'a născut din dorinţa de a se face d-lui Alexandru Donescu, primarul general al municipiului, la întoarcerea d-sale din străinătate, o agreabilă surpriză.

Iniţiatorii, animaţi de această frumoasă idee şi ţinând seama şi de faptul că ea serveşte şi o altă cauză mare, au făcut ca în interval de trei săptămâni, locul unui maidan plin de gunoaiele cartierului să fie transformat într'o instalaţie de mare utilitate publică şi sportivă.

S'a bătut un record în materie de construcţie şi aproape că nu-ţi vine să crezi că mâna omenească poate să transforme atât de radical şi rapid, un teren acoperit de bălării, într'o construcţie de proporţiile celui inaugurat eri.

CUM SE PREZINTA NOUL STRAND

Noul strand are o înfăţişare admirabilă. Bazinul, în lungime de 33 de metri 33 şi 13,70 lăţime, se găseşte situat în mijlocul unui teren acoperit cu nisip. Dela poarta de intrare până la bazinul cu atenansele lui, conduc mai multe alei cimentate.

In partea dreaptă a terenului cum intri dela poartă, au fost instalate câteva aparate de gimnastică (fus, inele, etc.). Strandul mai este înzestrat cu terenuri de sărituri şi conformaţia lui permite şi antrenamentul necesar alergărilor pedestre. Spre a i se da un colorit mai încântător întregul teren este presărat cu mici covoare de iarbă, cărora li s'au adăugat flori multicolore.

Cabinele, sau mai bine zis garderobele, nu ocupă prea mult teren, iar duşurile sunt astfel dispuse încât să deservească uşor pe cei cari intră în bazin.

SOLEMNITATEA INAUGURARII

Eri după amiază a avut loc, în prezenţa d lui primar general Al. Donescu, solemnitatea inaugurării noului strand. Au asistat printre alţii, d-nii: George Cristodorescu, senator şi iniţiatorul strandului, Anastasiu, primarul sectorului, Jean Lucescu şi Angelescu, consilieri comunali, Mihail Savu, preşedintele Federaţiei de natăţie, dr. A. I. Siligeanu, preşedintele regiunii şi vice-preşedinte al F. R. N., Neagu Boerescu, inspector general al educaţiei fizice, Boicescu, secretarul U. F. S. R.-ului, Nicu Lucescu, casierul Federaţiei de football, Mihail Şerbănescu, director al Primăriei Sectorului Negru, etc.

Serviciul divin a fost oficiat de preotul Alexandru Popescu, dela parohia apropiată.

(Citiţi continuare în pagina 2-a)

F. R. F. A. renunţă la Peter Farmer

...şi se gândeşte la un antrenor rus...

Chestiunea angajării lui Peter Farmer ca antrenor federal, tinde să devină o poveste fără de sfârşit. F. R. F. A. a acceptat şi ultima condiţie pusă de scoţian, însă la comunicarea făcută de oficialii noştri, misteriosul antrenor nu a mai bine voit să răspundă.

Se pare că Biuroul federal îşi îndreaptă privirile spre alte meleaguri.

Am anunţat la timp existenţa unei oferte făcute de un antrenor rus Beszwekony.

Biuroul federal în şedinţa de aseară a decis să intre în tratative cu acesta, cerându-i să-şi precizeze pretenţiile şi să expună planul de lucru.

Praga va avea cel mai mare stadion din Europa

Praga va avea, în curând cel mai mare stadion din lume.

Noul stadion, ale cărui lucrări au început de câteva săptămâni, va putea cuprinde 200.000 de spectatori.

In principiu, acest stadion va fi rezervat pentru serbările Sokolilor, va servi însă şi pentru matchurile internaţionale de football.

Pregătiri pentru Balcaniadă

Consiliul federaţiei elene a respins un protest al României

Programul Balcaniadei este definitiv

ATENA 15. (Corespondenţă particulară prin avion). — Deşi până în prezent nu s'au publicat prea multe ştiri referitoare la Balcaniadă, e cazul să informăm că evenimentele dela sfârşitul lunei Decembrie, vor avea o amploare deosebită.

Pentru a culege informaţii dela sursa cea mai bună, iată

CE NE-A DECLARAT UN OFICIAL

Luând astăzi contact cu D. Constandaras, secretarul general al Cupei Balcanilor ce se va disputa aici în intervalul dela 23 Decembrie şi până la 1 Ianuarie 1935, am putut afla noutăţi cari desigur vor interesa sportivii români.

PRIMUL MINISTRU SE INTERESEAZA DE BALCANIADA

Imediat după alegeri nouii pontifi au făcut demersurile necesare pe lângă oficialităţile de aici reuşind să formeze o comisiune pentru buna organizare a serbărilor.

Din această comisiune fac parte pe lângă o seamă de personalităţi politice, însuşi primul minitru Tsaldaris şi sub a cărui preşedenţie acest for a luat câteva măsuri menite să asigure succesul moral şi material al competiţiei.

PROGRAMUL INIŢIAL E DEFINITIV

Programul Cupei Balcanilor cuprinde 6 matchuri ce se vor disputa de echipele reprezentative ale: Romăniei, (actuala deţinătoare a cupei), Jugoslaviei, Bulgariei şi Greciei; în acest scop secretariatul cupei a întocmit următorul itinerar.

Duminică 23 Decembrie: Jugoslavia—Grecia.

Marţi 25 Decembrie: Jugoslavia—Bulgaria.

Miercuri 26 Deceembrie: România—Grecia.

Duminică 30 Decembrie: România—Bulgaria.

Marţi 1 Ianuarie 1935: Grecia—Bulgaria şi România—Jugoslavia.

UN PROTEST AL ROMANIEI

Acest program a fost la timp comunicat federaţiilor respective. România a protestat pe lângă E. P. O. deoarece nu-i convine să dispute în trei zile 2 matchuri de importanţa celor fixate pentru 30 Decembrie şi 1 Ianuarie.

Ultimul consiliu al E. P. O. luând în discuţiune acest protest l-a respins, şi urmează ca astăzi sau cel mai târziu mâine să se comunice oficial la Bucureşti această hotărâre.

PREGATIRILE GRECIEI

pe cari le organizează D. A. Nicolaides, selecţioneurul echipei naţionale greceşti sunt demne de reţinut.

In urma expunerei făcute de D-sa Consiliul Federal (E. P. O.), a angajat pe antrenorul Federaţiei Elline de Atletism Otto Simitşec care va îngriji de condiţia fizică a jucătorilor selecţionabili.

Pe dealtă parte s'a angajat un celebru antrenor străin, al cărui nume este ţinut deocamdată în cel mai mare secret, şi care va antrena mai târziu întregul lot de jucători selecţionaţi. P. VALSAMACHIS

UN CAZ SENZAŢIONAL LA VIENA

Humemberger, căpitanul Admirei şi de 28 ori internaţional al Austriei, scos din echipă pentrucă n'a dus o viaţă... sportivă

Hotărârea este pusă în legătură cu înfrângerea dela Bologna. Intervenţia federaţiei austriace pentru aplanarea conflictului

VIENA, 17 (Intersport). — Un caz fără precedent în analele footballului austriac s'a petrecut eri la Viena. Toată lumea sportivă de aci îl

HUMENBERGER

comentează şi nu-i poate găsi explicaţie, în timp ce presa sportivă se ocupă de el pe coloane întregi.

Iată despre ce e vorba: eri s'a jucat la Viena matchul de campionat dintre Admira şi Sport Club, match de debut pentru Admira în actualul sezon oficial.

In momentul când ambele echipe se găseau pe punctul de a intra pe teren, Kozaurek, conducătorul Admirei a pătruns în vestiarul echipei sale şi a ordonat lui Humemberger, căpitanul ei, să se îmbrace, deoarece fusese... înlocuit cu Urbanek.

Humemberger s'a supus, a oferit tricoul înlocuitorului său şi a urmărit partida, din tribună ca orice spectator.

URMARIT CU DETECTIVII

Simplul fapt al înlocuirii unui jucător de valoarea lui Humemberger, fie chiar căpitan al echipei şi de 28 ori internaţional al Austriei, n'ar fi produs senzaţie atât de mare, dacă această înlocuire n'ar fi avut la bază motive cu totul speciale.

Intr'adevăr conducerea «Admirei», în frunte cu Kozaurek, avea dela o vreme motive speciale să-l suspecteze pe Humemberger.

Acesta nu mai ducea viaţa severă de profesionist de mai înainte, era văzut adesea în compania unor oameni suspecţi şi de multe ori era întâlnit prin localurile de noapte rău famate.

Pentru a căpăta informaţiuni mai precise asupra felului în care-şi petrece vremea căpitanul echipei, conducerea clubului a pus pe urma lui un detectiv particular şi se pare că hotărârea de Duminecă este urmarea concluziilor la care a ajuns acesta.

AFACEREA BOLOGNA

Bănuelile asupra lui Humemberger dăinuiau mai de mult. Nu au luat însă o formă concretă decât după matchul pe care l-a pierdut Admira la Bologna, când a cedat în cea de a doua finală a cupei Europei Centrale cu 5—1. Scorul prea categoric a pus pe gânduri conducerea clubului şi astfel s'a ajuns la desvăluirea unor lucruri pe cari presa vieneză nu le cunoştea încă decât în foarte mică măsură.

INTERVENŢIA FEDERAŢIEI AUSTRIACE

Interesant este însă faptul că acest conflict, care priveşte exclusiv viaţa internă a clubului Admira, n'a lăsat indiferentă Federaţia austriacă de football. Aceasta găseşte că procedeul Admirei poate avea repercusiuni şi asupra footballului austriac, astfel că Hugo Meisl a fost delegat să găsească modalitatea aplanării conflictului.

Hugo Meisl este de părere că lucrurile trebuesc potolite în faza actuală, deoarece Humemberger, plecat dela Admira va fi nevoit să opteze pentru un club din străinătate, astfel încât paguba pe care o va suferi de pe urma acestui lucru footballul austriac, depăşeşte cu mult pe ceia pe care ar trebui s'o suporte Admira trecând peste anumite susceptibilităţi.

*

După cum se vede din telegrama de mai sus, în Austria cinstea profesională în materie de football nu este o vorbă goală. Acolo, când se bănueşte că un jucător «n'a dus o viaţă sportivă» se renunţă imediat la serviciile lui, fie că se numeşte Humemberger — fie că se numeşte altfel. Şi nu se ţine seamă dacă este un simplu jucător, sau dacă este un reputat căpitan de echipă, de zeci de ori selecţionat în formaţia naţională. Cu astfel de măsuri, cu o disciplină dusă până la sacrificii dureroase, nu este de mirare că în Austria footballul profesionist a ajuns atât de departe.